

(ט) ויאמר נחמיה הוא התרשמתא ועזרא הכהן הספר והלויים המבינים את העם לכל העם היום קדש הוא ליקח אלהיכם אל
תתאלכו ואל תכבו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה: (י) ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו שמנתים ושלחו מנות
לאין נכון לו כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יקח היא מעונכם: (יא) והלויים מחשים לכל העם לאמר הסו כי היום
קדש ואל תעצבו: (יב) וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם

2. מלבי"ם שם

יש לפרש שקרא לפנים פרשת היום והבינם כי היום הוא יום הדין וע"כ ככו מאימת הדין, וגם רצו להתענות, וא"ל נגד
התענית לכו אכלו משמנים, ונגד הבכי ואל תעצבו, וכמ"ש במדרש שישראל יש להם דין והם עושים יו"ט שבטוחים שה' יוציא
משפטם לכות, וזהו שאמר שחדות ה' היא מעונכם, כזה תראו כי עוז לכם בה' שייטיב חסדו עמכם, וגדר שם חדוה על
השמחה הרוחנית ושמחה זו היא מעונכם שהיא שמחת הנפש על דבוקה בה' עוז לה והי' עוזה ומעוזה

3. שולחן ערוך אורח חיים הלכות ראש השנה סימן תקפג

א יהא אדם רגיל לאכול כר"ה רוביא דהיינו תלתן, כרתי, סילקא, תמרי, קרא, וכשיאכל רוביא יאמר: יה"ר שירבו זכותינו:
כרתי, יכרתו שונאינו: סלקא, יסתלקו אויבינו: תמרי, יתמו שונאינו: קרא, יקרע גר דיננו ויקראו לפניך זכותינו. הנה: ויש נוהגין
לאכול תפוח מתוך כדוש ואומרים: תתחדש עלינו שנה מתוקה וכן נוהגין. ויש אוכלים רמונים ואפרים: נרבה זכות כרמון; ונוהגין לאכול כשר שמן וכל
מיני מתיקה. ב אוכלים ראש כבש לומר: נהיה לראש ולא לזנב, וזכר לאילו של יצחק הנה: יש מדקדקים שלא לאכול אגוזים, שאנו
בגיטריא חטא, ועוד שהן מרכים כחה ויעה ומבטלים התפלה והולכין אל הנהר לומר פסוק: ותשליך במצולות ים כל חטאתינו וגומר וגם נוהגים שלא
לישן כיום ראש השנה, ופנהג נכון הוא.

4. מסכת הוריות דף י"ב עמוד א

ת"ר: אין מושחין את המלכים אלא על המעיין, כדי שתימשך מלכותו, שנאמר: ויאמר המלך וגו' והורדתם אותו על גחון ומשח
אותו שם. אמר אב"י: השתא דאמרת סימנא מילתא היא, יהא רגיל איניש למיחזי (י"ג למיכל) כריש שתא קרא ורוביא, כרתי.
סילקא ותמרי

רש"י ד"ה רוביא - והגני איכא דגדלי מהר ואיכא דמתקי

5. מלכים א פרק א

(לב) ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולגנניו בן הויזע וילאו לפני המלך: (לג) ויאמר המלך להם קחו
עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון: (לד) ומשח אתו שם צדוק הכהן
ונתן הנביא למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם: יהי המלך שלמה: (לה) ועליתם אחריו ובא וישב על כסא והוא ימלך
מחתי ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה:

6. רד"ק מלכים א פרק א

אשר לי - שהייתי רוכב בה חה יהיה סימן למלוכה שהרי אין הדיוט רוכב על סוסו של מלך: אל גחון - וצוה להמליכו אל
גחון למשחו שם לסימן טוב שתמשך מלכותו כמו שתמשך המעיין

7. הרב קוק באגרות ראי"ה - אגרת ק"ג

נלע"ד דהפירוש הוא דעיני ידיעות נמצאים הרבה בתורה שאין בהם הלכה, ו"פה שיחתן של עבדי אבות וכו", ואם כן אם
היה כתוב קשקשת, הייתי אומר שכח הטהרה מונח בקשקשת לבד, ובסנפיר לא משכח טהרה, כתב רחמנא סנפיר, להודיענו
הידיעה המופשטת שכח הטהרה מונח בשניהם, וממילא ידענו שאין הסימנים עניינים הסכמיים, אלא שכחם מונחת הטהרה, ויש
לכנות על ידיעה זו כמה רעיונות טובים שהם הם גופי תורה...